

LES: ETEN UIT DE ROTS

(Open uw oren! – Ha'azínoe!)

Deuteronomium

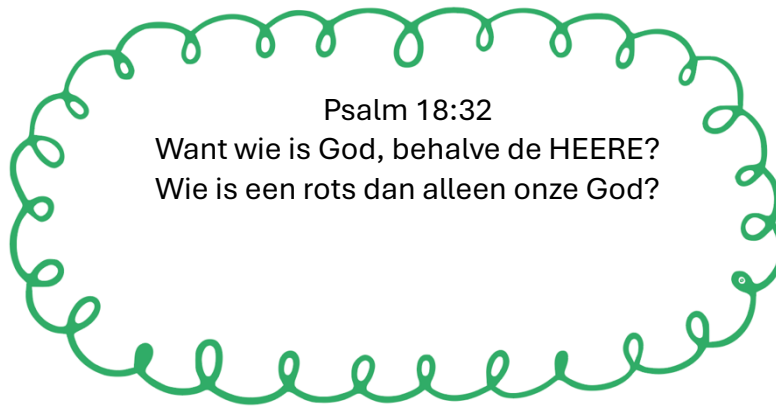
Aliya
3

Deuteronomium 32:13-18

INLEIDING:

Eten uit de rots? Heb je ooit zoiets gehoord? Het lijkt volkomen onmogelijk. Maar na vandaag denk je daar heel anders over!

TEKST VAN DE WEEK

BENODIGDHEDEN:

- Grote steen (als rots)
- honing, olie, boter, melk, vlees, druivensap, brood, water
- zelfdrogende klei
- verf

AAN DE SLAG:

We zijn met deze aliya nog bezig in het lied van Mozes. In de twee lessen die hiervoor over deze parasja geschreven zijn, heb je daar al over kunnen leren. In deze aliya vervolgen we het lied van Mozes.

Pak de steen en zet deze voor je op tafel. Zorg dat iedereen het kan zien.

De aliya van vandaag begint over een rots. Ik heb er één meegenomen. Kijk, hier staat 'ie. Natuurlijk is een rots eigenlijk veel en veel groter, maar hiermee hebben we best een mooi voorbeeld.

Wat valt je op aan de rots? Wat zijn de kenmerken?

Bespreek de volgende vragen om de kenmerken van de rots bij de kinderen duidelijk te maken:

- Kan een rots van vorm veranderen?
- Is een rots stevig? Kan je erop bouwen?
- Is een grote rots een veilige plaats om achter te schuilen?
- Kan iemand een rots verplaatsen?

Uit al deze vragen blijkt dat een rots betrouwbaar is.

Kijk nu eens naar de tekst van vandaag; wie is er een Rots? God! In de bijbel staat meerdere keren dat God een rots is. Deze tekst is er slechts een voorbeeld van.

Pak het water erbij.

Ken je de verhalen van het volk Israël nog waarbij ze water kregen uit de rots? Het zijn er twee: die ene waarbij Mozes op de rots moest slaan, waarna er water uitkwam. In het andere verhaal moest Mozes tegen de rots spreken maar sloeg hij er uit woede tegenaan. Ook toen kwam er water uit de rots. God voorzag voor Zijn Volk in eten en drinken, in water. Hij gaf het hen uit een rots.

Onthoud de gedachte dat God een Rots is, en lees voor uit Deuteronomium 32: 13 en 14.

Pak dan de voorwerpen erbij die er verder nog klaarstaan.

Heb je net goed geluisterd? Dan heb je gehoord dat God het volk te eten gaf *uit de rots* van al deze dingen die nu op tafel staan. Kun je je daar iets bij voorstellen? Ik nog niet!

We weten ook niet of Mozes hier letterlijk bedoelt dat het volk honing at uit de Rots, of dat het figuurlijk bedoeld is. Als het het laatste is, wordt ermee bedoeld dat God op alle mogelijke manieren voor het volk heeft gezorgd, en dat ze aan niets tekort zijn gekomen.

Hoe dan ook: het volk had geen enkele reden om ontevreden te zijn.

En toch waren ze dat! Dat lezen we ook verder in deze aliya, in vers 15: *maar toen Jesjurun (Israël) vet werd, trappte hij achteruit (..) toen verliet hij God, Die hem gemaakt heeft.*

We hebben in de afgelopen maanden genoeg verhalen over het volk gehoord waaruit duidelijk werd dat ze ontevreden waren. Dat ze mopperden, wegliepen bij God, eigenwijs waren.

Vers 18 vat het mooi samen: *De Rots Die u verwekt heeft, hebt u veronachtzaamd, en u hebt de God Die u gebaard heeft, vergeten.*

Wat een verdrietig einde van deze aliya, dat Mozes het volk eraan moet herinneren dat ze God zijn vergeten.

Wat kan jij onthouden uit deze les?

1. God zorgt altijd voor Zijn Volk en ook altijd voor jou
2. God zorgt ervoor dat je niets tekort komt
3. God wil graag dat je dat ook onthoudt

Om je dat te blijven herinneren pakken we de klei erbij. Knutsel van de klei allemaal een rots. Verf deze grijs als hij hard is geworden. Als je wil kun je er de tekst op verven (of op een briefje schrijven en in de rots prikken als deze nog zacht is): GOD IS DE ROTS.